

سرزمینی در منتهی‌الیه جنوب شرقی کشور، سرزمینی که تاریخ کهن‌اش ریشه در شاهنامه دارد و پر از ظرفیت‌های خدادادی و مردمانی پر از عشق و مهمان‌نوازی است؛ در پهنه کهن این سرزمین، تاریخی از فرهنگ و افسانه‌های جذاب وجود دارد که تا زمانی که لمس‌شان نکنیم نمی‌توانیم درک روشنی از جادوی این خاک داشته باشیم.

شاید مهم‌ترین تاثیری که از منطقه آزاد چابهار در این سرزمین حس کردم، بستی بود که به واسطه توسعه اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی بین این سرزمین کهن با پهنه کشور ایجاد شده و اهرمی که به واسطه این قطب آزاد اقتصادی، موجب ورود فعالین اقتصادی و سرمایه‌گذاران و به تبع آن توسعه این منطقه و ورود مردم به این منطقه و شناخت بیشتر ظرفیت‌های این نقطه از کشور شده است.

از چابهار در امتداد سواحل زیبای مکران وقتی به سمت بندر بریس حرکت می‌کنید، با مناظری طبیعی روبه‌رو می‌شوید که شاید نتوان این تجربه را در هیچ گوشه‌ای از جهان دید، کوه‌های در هم پیوسته مریخی که پنجره‌ای از دنیایی دگر را بر روی هر گردشگری باز می‌کنند، تا پیکره پهن‌اور و بکر سواحل مکران که با شن‌هایی پوشیده از نقش و نگار طلائی، یادآور افسانه‌هایی است که در دل این نقطه از کشور نهان شده است.

چابهار، دروازه ورود به اقیانوس را می‌توان در قاب صخره‌ای بندر بریس ناظره کرد؛ نقطه‌ای که شاهد بوسه موج‌های اقیانوس بر صخره‌های سنگی ساحل بریس هستیم؛ شاید ساعت‌ها و روزها باید تنها نگریست تا باور کرد که در رویا نیستیم و منظره روبه‌روی آبی، اقیانوسی واقعی از یک نقطه از ایرانمان است؛ نقطه‌ای که پس از دیدنش صدها و هزاران سوال در ذهن به وجود می‌آورد که چرا این رهاست؟! شاید دلیل این همه چشم‌نوازی این نقطه همان رهایی‌اش باشد.

چابهار را باید دید تا مفهوم چهار بهار واقعی این نقطه از کشور را باور کرد؛ ظرفیت‌های بی‌مثال گردشگری چابهار فرای ظرفیت‌های صنعتی، تولیدی و ترانزیتی این منطقه، ثروتی است که اگر به بار بنشیند، می‌تواند یک تنه نقش محوری در توسعه کلان اقتصاد منطقه و کشور ایفا کند. بی‌شک فرهنگ غنی مردمان بومی بلوچستان که سال‌ها در نگاه تنگ‌نظری ساخته افکار ما پنهان و غریب مانده‌اند، ظرفیت و مزیتی به عنوان سرمایه اصل این منطقه است.

تصویری از یک کتابخانه از جنس کانکس به جامانده از دهه هشتاد و تلاش یک مرد بلوچ از جنس بهار که با همت شخصی خود و عشق و علاقه در روستای رمین ایجاد شده تا فرهنگ کتاب و کتابخوانی را در بین کودکان و نوجوانان و صیادان ترویج دهد، شاید هیچ وقت از ذهن من پاک نشود؛ حرکت دو ماهه کتاب‌ها بر پیکره امواج دریا و در دستان زحمتکش صیادان و بازگشت به قفسه کتابخانه روستا به شکل نمناک و پریشان، حسی است که مفهومش را فقط و فقط عبدالحکیم بهار می‌تواند توصیف کند و بس.

حسین مرادی - سردبیر نشریه اخبار آزاد مناطق